

Bizarr kődobálás

Csínytevés vagy paratevékenység?

A természetfeletti jelenségek között különleges helyet foglalnak el az úgynevezett kődobálások. Egyes embereket titokzatos erők ostromolnak kövekkel, amik a semmiből tűnnek elő és komoly sérüléseket is okozhatnak. Kecskeméten, Eperjesen és számos más helyen is előfordultak ezek a tünemények. Vajon mi vagy ki felelős értük?

A kopogó szellemekről és a poltergeist-tevékenységről már sokat olvashattunk, de soha nem jötték rá a különleges jelenségek eredetére. Már a rómaiak is írtak róla, de megtalálhatjuk a kínai és az európai történelmi beszámolóiban is. Amikor ezek az energiák megnyilvánultak, akkor bútorok mozogtak, kövek röpültek vagy kopogások hallatszóttak. Sokan úgy vélik, démonok és gonosz szellemek okozzák a jelensé-

geket. Van azonban egy sor olyan eset is, ami valami sokkal érdekesebbre mutat rá....

Ismeretlen erők

A világ számos pontján jegyezték fel olyan kődobálásokat, amelyet sokáig csak népi babonának tartottak, de aztán megannyi hiteles személy bizonyította az események megtörténtét. A német *Karl von Prel* (1839-1899)

bárót és filozófust is érdekelték a pszichikus jelenségek, és összegyűjtötte a történeteket. A párizsi Rue de Grés utcának egyik házára állandóan kövek röpültek és óriási károkat okoztak. Az emberek felmászta a szomszéd házak tetejére, hogy jobban szemügyre vegyék az eseményeket, hátha kiderül ki dobálja őket. A kövek viszont mindig a bámszszkodók feje fölül érkeztek, és akkora távolságokból, hogy ember azokat aligha hajthatta volna. A dobálózás három hétig tartott, és dacára annak, hogy a rendőrség állandóan a helyszínen volt, mégsem tudtak tetteseket előkeríteni. A németországi Gröbenben több mint két tucat ember próbálta megtalálni a dobálót, de azt látták, hogy bizonyos kövek maguktól repültek fel a talajról, és az adott ház tetejére érkeztek. Más alkalmakkor sosem látták a tárgyakat repülni, csakis abban a pillanatban, amikor már betörték az épületet. A tanúk között volt a helyi plébános is, aki észrevette, hogy vízszintesen és félkörben is repültek a tárgyak, ami ellentmondott a fizika és mechanika törvényeinek. Az ausztriai Mönchhofban még ennél is furcsább eseményekről számoltak be a lapok: több mint 60 ember volt jelen, amikor is legalább 10 kilós kő röpült ki a ház konyhapadlója alól az ablakon, majd egy félkörívet leírva visszarepült a helyére. Ennél az esetnél viszont mindenféle tárgy is repkedett, főként a konyhában található eszközök, ám ütközés előtt mintha hirtelen lelassultak volna, és alig volt erős hatásuk. Az 1860-as években több alkalommal is egy zernitzi földbirtokos házában garázdálkodott az ismeretlen erő, amelyhez még a katonaság is kivonult. A kis falut lezárták, és több embert is őrizetbe vettek, továbbá hajítógépekkel próbálták leutánozni a kőzáport, de sikertelenül. Kénytelenek voltak mindenkit szabadon engedni, mert a tettest – ha egyáltalán ember volt – itt sem tudták elcsípni. Sorolhatnánk még a külföldi példákat, de a legtöbb esetben elmondható, hogy mindenféle figyelem, felügyelet és járőrözés mellett sem tudták megmagyarázni és bárkinek is tulajdonítani a kőzáporokat.

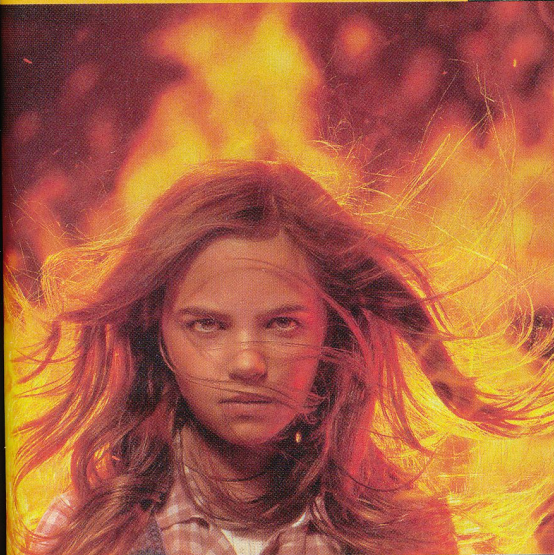
Záporok a szomszédban

A történelmi Magyarország területén és szomszédságában is történtek olyan események, amelyeken a mai parapszichológiával foglalkozók is elgondolkodnak. 1739-ben a ma már szlovákiai Eperjesen *Chernely Dánielnél* egy rendkívül agresszív erő garázdálkodott hosszú

A pirokinézis jelensége

A gondolattal való tűzgyújtás az egyik leghalványabbban feltérképezhető és megfigyelhető jelenség. Elméletileg az atomok rezgése felgyorsítható és manipulálható akár az égési pontig. Ezt a pszichikai képességet filmesítet-

ték meg a *Tűzgyújtó* című 2022-es mozifilm-ben, amelyben a főszereplő kislány a harag és gyűlölet által mindent felgyújt maga körül. Erre azonban a kormányzati szervek is rájönnek, és üldözni kezdik a lányt, akit a családja próbál megvédeni és elrejtetni. Hogy valóban előfordulhat-e a dolog, az még mindig vita tárgya, ugyanis a legritkább pszichikus képességek közé tartozik.

időn keresztül. Itt már nem csak kövek repültek mindenfelé, hanem a házat szinte felforgatta és a háziállatokat is ütötte-verte. A helyi hatóságnál megtörtént a feljelentés az ismeretlen tettes ellen, és hat katonát küldtek ki, hogy megfigyeljék a házat. Az egyikük különvált a többiektől és elrejtőzött, hogy kifigyelhesse a károkozóját, azonban a semmiből fejen találta egy kő, és még sebet is ejtett rajta. Olyan furcsaságok is történtek, hogy az asztalon égő gyertya eltűnt, majd pedig a pincében találtak rá a vaksötétben vagy hogy a seprűknek folyamatosan nyoma veszett, aztán egybegyűjtve találták meg őket. Ha valóban egy ember okozta volna ezeket, akkor minek tett volna ilyen logikátlan dolgokat és miért nem tartott ki csak a kódobálás mellett? Természetesen az ilyen cselekedettel mindenkit meg lehet rémisztetni – legyen arra bármilyen motivációja az elkövetőnek –, de volt, hogy a tanúk szemelátára saját maguktól repkedtek a tárgyak a szobákban anélkül, hogy bárki is hozzájuk ért volna. Az ismeretlen a zárt helyiségben a

házbeli fejére homokot szórt, a ruhákat egy rakásra hordta és az ajtókra közáport zúdított. 1895-től kezdve egy szepezdi gazdaember 13 éves lányát dobálták kövekkel egészen két éven keresztül, de senki sem tudott a dolog nyitjára jönni. A kövek viszont soha semmit el nem törték, és semmilyen fájdalmat nem okoztak a becsapódáskor a lánynak. Az egyik leghíresebb eset az 1899-es bárcai kódobálás sorozat volt, amelyet *Dragoner Béla* tett közzé, és főszereplője egy *Vaszily Róza* nevű 14 éves leány, aki felé naponta 15-20 kő repült még a zárt szobában is. A plébános magához vette, de nála is megkezdődtek a jelenségek, akár nappal volt, akár éjjel. Dacára a nagy népcsődületnek, nem akadtak a nyomára az elkövetőknek, és soha nem láttak senkit sem a lány környezetében. Ez az egyik olyan eset, amely már sejteti velünk, hogy mi is lehet a háttérben, de menjünk tovább. 1900-ban Nagyváradon *dr. Korn* királyi ügyész házára hullottak a kövek, de a rendőrség a tettest nem tudta elfogni. Csak két évvel később gyanakodtak egy zavart lelkű élő leányra, ám nem túl hihető, hogy vagy száz tanú és a rendőrség

éberségét éppen egy ilyen gyerek tudta volna kijátszani. Az 1910-es kőrösbányai dobálások már természettudományban jártas szakemberek is megvizsgálták, de nem fedeztek fel benne emberi tevékenységet. Itt is egy leány után dobáltak köveket, széndarabokat és fah-

sábokat, akit Trinának hívtak és a helyi járásbíró szolgálatában állt. Amikor elköltözött, a jelenségek abbamaradtak, de az új lakhelyén megismétlődtek. Trinának rossz álmai voltak, és rendszeresen felriadt az éjszaka folyamán. A bíró és barátai már revolverekkel is felfegyverkeztek, amittől már minden ember megijedne és nem kockáztatna, de az események akkor sem szűntek meg. Az esetet *dr. Máthé Zoltán* is feldolgozta a *spiritualizmus tudományos megvilágításában* (1911) című könyvében, és olyan

hipotézist állított fel, amely egy olyan mozgató energia létezését tételezi fel, amit a tudomány bizonyíthatna, ha ezeket az eseteket nem sorolná a babonák sorába. Az emberi szem nem látja a sugárzásokat és az elektronokat sem, de a műszerekkel az 1800-as évek második felében mégis felfedezte őket, és ez megtörténhetne ezen ismeretlen erővel kapcsolatban is. Végül itt van az 1921-es kecskeméti eset, amely szintén egy gyermekhez köthető: a 13 éves *Farkas János* jelenlétében kövek repültek, tüzek gyuladtak és bútorok mozogtak. A kisfiú rendkívüli módon szuggerálható volt és alvajáró is, így *Tordai Vilmos* állami tisztviselő és a jelenségek kutatója úgy vélte, hogy ezeket a zavarokat ő idézte elő, de akarata ellenére. Vajon mi lehet a magyarázat?

Magvarázatok és hipotézisek

A kételkedők úgy vélték, hogy a kódobálások mögött emberi csínyek és megfélemlítések álltak, még ha a legtöbb esetben soha nem is lett meg a tettes. Voltak persze erre is példák, de ezek száma olyannyira elenyésző volt, hogy nem lehetett ráhúzni a többi hasonló eseményre. Az egymástól független történetekben felismerhető volt az a motívum is, hogy a dobálások sokszor ellentmondtak a fizikának és a tárgyak maguktól emelkedtek fel a levegőbe, márpedig ezeknél az emberi tevékenység kizárható. Sokaknak hihetetlennek tűnt, hogy esetleg egy szellem vagy egy démoni entitás okozza a problémát, de annyi hiteles szemtanú akadt, hogy azt már nem lehetett figyelmen kívül hagyni. Ha viszont körültekintően elolvassuk a leírásokat, akkor kitűnik az, hogy sokszor olyan gyerekek és kamaszok körül játszódtak az események, akik lelki gondokkal küszködtek és serdülőkorban voltak. Amikor viszont a problémáik megoldódtak, akkor a jelenségek is megszűntek. Hiába költöztek el az emberek az adott helyszínről vagy mentek el máshová, a „tettes” akkor is velük tartott, mert valójában ők maguk generálták az eseményeket. Ugyanez megtalálható az olyan poltergeist-eseteknél is, amelyekben felnőttek a főszereplők. Az öntudatlan telekinézis – azaz a testek mozgatása elmével érintés nélkül – képessége mindannyiukban ott lappanghatott, de ennek ők sem voltak a tudatában. A kritikusok persze mondhatnák, hogy egyszerűbb megoldás lenne a gyerekcsinny és a figyelemre vágás, de hogyan lenne képes egy ifjanc nehéz bútorokat mozgatni, minden szemtanút kijátszani és óriási köveket dobni olyan magasságban is, amire még a felnőttek sem voltak képesek? Ám annak megválaszolására, hogy ezek az erők milyen törvényszerűségek alapján jönnek működésbe, még jó ideig várnunk kell...

MISKOLCI LÁSZLÓ